

Svet
Evropske unije

Bruselj, 7. december 2020
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0170 (COD)

10008/1/20
REV 1

GAF 35
FIN 520
CODEC 705
PARLNAT 129

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: Stališče Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 glede sodelovanja z Evropskim javnim tožilstvom in učinkovitosti preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam
- Sprejeto s strani Sveta dne 4. decembra 2020

UREDBA (EU, Euratom) 2020/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o spremembi Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013
glede sodelovanja z Evropskim javnim tožilstvom
in učinkovitosti preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 325 Pogodbe

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 106a Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 42, 1.2.2019, str. 1.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta v prvi obravnavi z dne 4. decembra 2020 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sprejetje Direktive (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter Uredbe Sveta (EU) 2017/1939² je bistveno okrepilo sredstva, ki so na voljo Uniji za zaščito njenih finančnih interesov z uporabo kazenskega prava. Ustanovitev Evropskega javnega tožilstva (EJT) je ključna prednostna naloga kazenskega prava Unije in politike za boj proti goljufijam, saj ima v smislu Direktive (EU) 2017/1371 v sodelujočih državah članicah pristojnost za izvajanje kazenskih preiskav in vložitev obtožnic v zvezi s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije.
- (2) Evropski urad za boj proti goljufijam (v nadaljnjem besedilu: Urad) za zaščito finančnih interesov Unije izvaja upravne preiskave upravnih nepravilnosti in kaznivih ravnanj. Ob koncu svojih preiskav lahko nacionalnim organom pregona da sodna priporočila, da jim omogoči izvajanje obtožb in pregona v državah članicah. V državah članicah, ki sodelujejo v EJT, bo EJT poročal o sumih kaznivih dejanj in z EJT sodeloval v okviru njegovih preiskav.

¹ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

² Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

- (3) Zaradi sprejetja Uredbe (EU) 2017/1939 bi bilo treba spremeniti in prilagoditi Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Določbe Uredbe (EU) 2017/1939, ki urejajo odnos med Uradom in EJT, bi bilo treba zajeti in dopolniti z določbami iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013, da bi se s sinergijami med njima zagotovila najvišja raven zaščite finančnih interesov Unije, ob tem pa zagotovilo tesno sodelovanje, izmenjava informacij, dopolnjevanje in preprečevanje podvajanja.
- (4) Zaradi skupnega cilja ohranjanja integritete proračuna Unije bi morala Urad in EJT vzpostaviti in vzdrževati tesen odnos, ki temelji na načelu iskrenega sodelovanja in je namenjen zagotavljanju dopolnjevanja njunih mandatov in usklajevanju njunih dejavnosti, zlasti v zvezi z obsegom okrepljenega sodelovanja za ustanovitev EJT. Odnos med Uradom in EJT bi moral prispevati k zagotavljanju, da se za zaščito finančnih interesov Unije uporabijo vsa sredstva.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

- (5) Urad, pa tudi institucije, organi, uradi in agencije Unije ter pristojni organi držav članic morajo v skladu z Uredbo (EU) 2017/1939 EJT brez nepotrebnega odlašanja poročati o vsakem sumu kaznivega ravnanja, za katero bi lahko EJT izvajalo svojo pristojnost. Ker je Urad pristojen za izvajanje upravnih preiskav goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, je v najboljšem položaju in najbolje opremljen, da deluje kot partner in prednostni vir informacij za EJT.
- (6) Elementi, ki kažejo na morebitno kaznivo ravnanje, za katero je pristojno EJT, so lahko prisotni v prvotnih obtožbah, ki jih je prejel Urad, ali pa se lahko pojavijo šele med upravno preiskavo, ki jo Urad začne na podlagi sumov o upravni nepravilnosti. Da bi Urad izpolnil svojo obveznost poročanja EJT, bi moral o sumu kaznivega ravnanja poročati na kateri koli stopnji pred ali med njegovimi preiskavami.
- (7) Uredba (EU) 2017/1939 določa minimalne elemente, ki jih morajo vsebovati poročila. Da bi Urad preveril te elemente in zbral potrebne informacije, bo morda moral opraviti predhodno oceno obtožb. To oceno bi moral izvesti hitro in s sredstvi, ki ne ogrožajo morebitne prihodnje kazenske preiskave. Po zaključku ocenjevanja bi Urad moral poročati EJT, kadar ugotovi sum kršitve, ki je v pristojnosti slednjega.

- (8) Glede na strokovno znanje Urada bi morale imeti institucije, organi, uradi in agencije, ustanovljene z ali na podlagi Pogodb (v nadaljnjem besedilu: institucije, organi, uradi in agencije) možnost, da Urad izkoristijo za izvedbo take predhodne ocene prijavljenih obtožb.
- (9) Urad v skladu z Uredbo (EU) 2017/1939 načeloma ne bi smel začeti upravne preiskave, ki je vzporedna preiskavi, ki jo EJT izvaja na podlagi istih dejstev. Vendar bo Urad v nekaterih primerih zaradi zaščite finančnih interesov Unije pred koncem kazenskega postopka, ki ga je začelo EJT, morda moral izvesti dopolnilno upravno preiskavo, da bi se ugotovilo, ali so potrebni previdnostni ukrepi ali pa je treba sprejeti finančne, disciplinske ali upravne ukrepe. Te dopolnilne preiskave so lahko med drugim primerne, kadar je treba izterjati zneske v proračun Unije na podlagi posebnih pravil o zastaranju, kadar so tvegani zneski zelo visoki ali kadar se je treba z upravnimi ukrepi izogniti nadaljnjim izdatkom v tveganih okoliščinah.
- (10) Za namene zahteve po nepodvajanju preiskav bi bilo treba pojem „ista dejstva“ razlagati ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) glede načela *ne bis in idem* s pomenom, da so bistvena dejstva v okviru preiskave ista ali v osnovi enaka in se razumejo v smislu vrste konkretnih okoliščin, ki so časovno in prostorsko neločljivo povezane.

- (11) Uredba (EU) 2017/1939 določa, da lahko EJT od Urada zahteva, da izvede dopolnilne upravne preiskave. Kadar se tega ne zahteva, bi morale biti take dopolnilne preiskave možne pod posebnimi pogoji in po posvetovanju z EJT na pobudo Urada. EJT bi zlasti morale imeti možnost, da nasprotuje temu, da bi Urad začel ali nadaljeval preiskavo ali izvajal nekatere ukrepe, povezane s specifično preiskavo, zlasti zaradi ohranitve učinkovitosti preiskav in pooblastil. Urad ne bi smel izvajati ukrepa, kateremu je nasprotovalo EJT. Kadar Urad začne preiskavo, ker se zahtevi ni nasprotovalo, bi moral to preiskavo izvajati v stalnem posvetovanju z EJT.
- (12) Urad bi moral EJT dejavno podpirati pri izvajanju preiskav. V zvezi s tem bi EJT morale imeti možnost, da od Urada zahteva, naj z izvajanjem pooblastil na podlagi Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 podpre ali dopolni njegovo kazensko preiskavo. Urad bi moral to podporo zagotoviti v mejah svojih pristojnosti in v okviru, določenem v navedeni uredbi.

- (13) Urad in EJT bi si morala redno izmenjevati informacije, da bi zagotovili učinkovito usklajevanje, sodelovanje in preglednost. Izmenjava informacij pred začetkom preiskav s strani Urada ali EJT je zlasti pomembna zaradi zagotavljanja ustreznega usklajevanja med njunimi zadevnimi ukrepi, da se zagotovi dopolnjevanje in prepreči podvajanje. V ta namen bi morala Urad in EJT v okviru svojih sistemov za vodenje zadev uporabljati sistem javljanja zadetkov. Urad in EJT bi morala v svojih delovnih dogovorih določiti postopke in pogoje te izmenjave informacij . Da bi zagotovili ustrezno uporabo pravil, ki težijo k nepodvajanju in zagotovijo dopolnjevanje, bi se morala Urad in EJT dogovoriti o določenih rokih za izmenjavo svojih informacij.
- (14) Komisija je v poročilu o evalvaciji uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 z dne 2. oktobra 2017 (v nadaljnjem besedilu: poročilo Komisije o evalvaciji), navedla, da so spremembe pravnega okvira iz leta 2013 prinesle jasne izboljšave glede vodenja preiskav, sodelovanja s partnerji in pravic preiskovancev. Hkrati je poročilo Komisije o evalvaciji pokazalo nekatere pomanjkljivosti, ki vplivajo na uspešnost in učinkovitost preiskav.

- (15) Najbolj jasne ugotovitve iz poročila Komisije o evalvaciji je treba obravnavati s spremembami Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013. Te spremembe so kratkoročno potrebne, da se okrepi okvir za preiskave Urada, s čimer se ohrani trden in dobro delujoč Urad, ki kazenskopravni pristop EJT dopolnjuje z upravnimi preiskavami, vendar se ne spreminja mandat ali pooblastila Urada. Spremembe se zlasti nanašajo na področja, na katerih bi pomanjkanje jasnosti iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 lahko oviralo učinkovito izvajanje preiskav Urada, kot so izvajanje pregledov in inšpekcij na kraju samem, možnost dostopa do informacij o bančnih računih ali dopustnost poročil o zadevah, ki jih pripravi Urad, kot dokazov v upravnih ali sodnih postopkih.

- (16) Spremembe Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 ne vplivajo na procesna jamstva, ki se uporabljajo v okviru preiskav. Urad mora uporabljati procesna jamstva iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96¹ ter Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Urad v skladu s tem okvirom preiskave izvaja objektivno, nepristransko in zaupno, poskuša pridobiti dokaze v korist preiskovanca in proti njemu ter izvaja preiskovalna dejanja na podlagi pisnega pooblastila in po preskusu zakonitosti. Urad mora zagotoviti spoštovanje pravic preiskovancev, vključno z domnevo nedolžnosti in pravico, da se izognejo samoobtoževanju. Preiskovanci imajo med zaslišanjem med drugim pravico do pomoči osebe po lastni izbiri, pravico, da potrdijo zapisnik zaslišanja, in pravico, da uporabljajo kateri koli uradni jezik institucij Unije. Preiskovanci imajo tudi pravico, da pred pripravo sklepnih ugotovitev podajo pripombe v zvezi z dejstvi v zadevi.
- (17) Osebe, ki prijavijo goljufije, korupcijo in druga nezakonita dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, bi morale biti deležne zaščite iz Direktive (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta².

¹ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

² Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

- (18) Kadar Urad v okviru svojega mandata na zahtevo EJT izvaja podporne ukrepe, da bi zaščitil dopustnost dokazov ter temeljne pravice in procesna jamstva, hkrati pa preprečil podvajanje preiskav ter zagotovil učinkovito in dopolnilno sodelovanje, bi morala Urad in EJT v tesnem sodelovanju zagotoviti, da se upoštevajo ustrezna procesna jamstva iz poglavja VI Uredbe (EU) 2017/1939.
- (19) Urad ima pooblastila, da izvaja preglede in inšpekcije na kraju samem, ki mu omogočajo dostop do prostorov in dokumentacije gospodarskih subjektov v okviru njegovih preiskav domnevnih goljufij, korupcije ali drugih nezakonitih ravnanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. Ti pregledi in inšpekcije na kraju samem se izvajajo v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbo (Euratom, ES) št. 2185/96, ki v nekaterih primerih določata, da je uporaba teh pooblastil odvisna od pogojev, ki jih določa nacionalno pravo. V poročilu Komisije o evalvaciji je ugotovljeno, da obseg, v katerem se uporablja nacionalno pravo, ni jasno določen, zaradi česar je ovirana zmožnost Urada, da uspešno izvaja preiskave.
- (20) Zato je primerno pojasniti primere, v katerih se mora med preiskavami Urada uporabljati nacionalno pravo, ne da bi se spremenila pooblastila Urada ali način delovanja Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 v zvezi z državami članicami, s čimer se odraža sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 v zadevi T-48/16, *Sigma Orionis SA proti Evropski komisiji*¹.

¹ Sodba Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 3. maja 2018, *Sigma Orionis SA proti Evropski komisiji*, T-48/16, ECLI:EU:T:2018:245.

- (21) Za preglede in inšpekcije na kraju samem, ki jih izvaja Urad, bi se moralo v primerih, kadar se zadevni gospodarski subjekt strinja s pregledom in inšpekcijo na kraju samem, uporabljati le pravo Unije. To bi moralo Uradu omogočiti učinkovito in dosledno izvajanje preiskovalnih pooblastil v vseh državah članicah, s čimer bi se prispevalo k visoki ravni zaščite finančnih interesov Unije v vsej Uniji v skladu s členom 325 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- (22) Kadar Urad potrebuje pomoč pristojnih organov držav članic, zlasti kadar gospodarski subjekt nasprotuje pregledu in inšpekciji na kraju samem, bi morale države članice zagotoviti učinkovito delovanje Urada ter mu zagotoviti potrebno pomoč v skladu z ustreznimi pravili nacionalnega procesnega prava. Zaradi zaščite finančnih interesov Unije bi morala Komisija pri presoji, ali je treba zadevne zneske izterjati z uporabo finančnih popravkov za države članice v skladu z veljavnim pravom Unije, upoštevati, ali je država članica izpolnila svojo dolžnost sodelovanja z Uradom.

- (23) Urad lahko na podlagi Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 sklene upravne dogovore s pristojnimi organi držav članic, kot so službe za usklajevanje boja proti goljufijam, ter institucijami, organi, uradi in agencijami, da se opredelijo podrobnosti njihovega sodelovanja na podlagi navedene uredbe, zlasti v zvezi s posredovanjem informacij, izvajanjem preiskav in morebitnim nadaljnjim ukrepanjem.
- (24) Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 bi bilo treba spremeniti, da se uvede dolžnost gospodarskih subjektov, da sodelujejo z Uradom v skladu z njihovo obveznostjo na podlagi Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96, da za izvajanje pregledov in inšpekcij na kraju samem omogočijo dostop do prostorov, zemljišč, prevoznih sredstev ali drugih prostorov in površin, ki jih uporabljajo v poslovne namene, in obveznostjo iz člena 129 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta¹, da mora vsaka oseba ali subjekt, ki prejema sredstva Unije, v celoti sodelovati pri zaščiti finančnih interesov Unije, tudi v okviru preiskav, ki jih izvaja Urad.

¹ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

- (25) Urad bi moral imeti možnost, da v okviru te dolžnosti sodelovanja od gospodarskih subjektov zahteva predložitev relevantnih informacij, kadar bi le-ti lahko bili vpleteni v zadevo v preiskavi ali bi lahko imeli takšne informacije. Pri izpolnjevanju takih zahtev gospodarskim subjektom ne bi bilo treba podati samoobtožujočih izjav, morali pa bi odgovoriti na konkretna vprašanja in zagotoviti dokumente, tudi ko je mogoče tako informacijo uporabiti proti njim ali proti drugemu gospodarskemu subjektu kot dokazno gradivo za ugotavljanje nezakonitega dejanja. Da bi zagotovili učinkovitost preiskav v okviru sedanjih delovnih praks, bi moral imeti Urad možnost, da zahteva dostop do informacij v napravah v zasebni lasti, ki se uporabljajo za opravljanje dela. Urad bi moral imeti dostop pod enakimi pogoji in v enakem obsegu kot nacionalni nadzorni organi in le, če ima utemeljene razloge za sum, da je vsebina teh naprav lahko pomembna za preiskavo, v skladu z načeloma nujnosti in sorazmernosti ter bi moral zadevati le informacije, ki so pomembne za preiskavo.

- (26) Gospodarski subjekti bi morali imeti možnost, da med pregledi in inšpekcijami na kraju samem uporabljajo kateri koli uradni jezik države članice, v kateri poteka pregled, in bi morali imeti pravico do pomoči osebe po lastni izbiri, vključno z zunanjim pravnim svetovalcem. Vendar prisotnost pravnega svetovalca ne bi smela biti pravni pogoj za veljavnost pregledov in inšpekcij na kraju samem. Da bi zagotovili učinkovitost pregledov in inšpekcij na kraju samem, zlasti kar zadeva tveganje za izginotje dokazov, bi moral Urad imeti možnost dostopa do prostorov, zemljišč, prevoznih sredstev ali drugih prostorov in površin, ki se uporabljajo za poslovne namene, ne da bi moral čakati, da se gospodarski subjekt posvetuje s pravnim svetovalcem. Pred začetkom pregleda in inšpekcije na kraju samem bi se lahko strinjal le s kratko razumno zamudo zaradi posvetovanja s pravnim svetovalcem. Vsaka taka zamuda bi morala biti čim krajša.
- (27) Da bi se zagotovila preglednost, bi moral Urad pri izvajanju pregledov in inšpekcij na kraju samem gospodarskim subjektom zagotoviti ustrezne informacije o njihovi dolžnosti sodelovanja in posledicah v primeru zavrnitve sodelovanja, pa tudi postopku, ki se uporablja za pregled, vključno s procesnimi jamstvi.

- (28) Urad ima pri notranjih in po potrebi zunanjih preiskavah dostop do vseh pomembnih informacij, s katerimi razpolagajo institucije, organi, uradi in agencije. Zaradi upoštevanja tehnološkega napredka je treba – kot je bilo predlagano v poročilu Komisije o evalvaciji– pojasniti, da bi moral biti tak dostop mogoč ne glede na vrsto nosilca, na katerem so shranjene te informacije ali podatki. Urad bi v okviru notranjih preiskav moral imeti možnost, da zahteva dostop do informacij v napravah v zasebni lasti, ki se uporabljajo za opravljanje dela, kadar ima utemeljene razloge za sum, da bi njihova vsebina lahko bila pomembna za preiskavo. Zadevna institucija, organ, urad ali agencija bi morala imeti možnost določiti specifične pogoje za dostop Urada. Takšen dostop bi moral biti v skladu z načeloma nujnosti in sorazmernosti ter bi moral zadevati le informacije, ki so pomembne za preiskavo. Da bi zagotovili učinkovito in dosledno stopnjo dostopa Urada ter visoko raven varstva temeljnih pravic preiskovancev, bi morali institucije, organi, uradi in agencije poskrbeti za skladnost pravil o dostopu do zasebnih naprav, ki jih sprejmejo različne institucije, organi, uradi in agencije, s čimer bi zagotovili enakovredne pogoje v skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF)¹.

¹ UL L 136, 31.5.1999, str. 15.

- (29) Da bi izboljšali usklajenost okvira za preiskave Urada in odpravili nekatere neskladnosti, ugotovljene v poročilu Komisije o evalvaciji, bi bilo treba pravila, ki se uporabljajo za notranje in zunanje preiskave, dodatno uskladiti, kadar različna pravila niso utemeljena. Na primer poročila in priporočila, pripravljena po opravljeni zunanji preiskavi, bi se morala, če je to potrebno, poslati zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji, da sprejme ustrezne ukrepe, enako kot se zgodi pri notranjih preiskavah. Urad bi moral, kadar je to mogoče v skladu z njegovim mandatom, zadevno institucijo, organ, urad ali agencijo podpreti pri ukrepanju na podlagi svojih priporočil. Kadar Urad ne začne preiskave, bi moral imeti možnost, da pomembne informacije pošlje organom držav članic ali institucijam, organom, uradom ali agencijam, ki sprejmejo ustrezne ukrepe. Takšne informacije bi moral poslati, ko se odloči, da ne bo začel preiskave, čeprav obstaja zadosten sum goljufije, korupcije ali drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije. Pred tem bi moral ustrezno preučiti možnost poseganja v potekajoče preiskave EJT.

- (30) Zaradi velike raznolikosti nacionalnih institucionalnih okvirov, bi morale države članice na podlagi načela lojalnega sodelovanja, imeti možnost, da Uradu prigrasijo organe, ki so pristojni za ukrepanje na podlagi njegovih priporočil, in organe, ki jih je treba obvestiti, na primer za finančne, statistične ali nadzorne namene, odvisno od primera, za opravljanje njihovih nalog. Taki organi lahko vključujejo nacionalno službo za usklajevanje boja proti goljufijam. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča priporočila iz poročil Urada nimajo zavezujočih pravnih učinkov za take organe držav članic ali za institucije, organe, urade in agencije.
- (31) Urad bi moral razpolagati s potrebnimi sredstvi za sledenje toku denarja, da bi odkril način delovanja, značilen za številna goljufiva ravnanja. Urad lahko s sodelovanjem in pomočjo nacionalnih organov v več državah članicah pridobi informacije o bančnih računih, ki so pomembne za njegovo preiskovalno dejavnost in shranjene pri kreditnih institucijah. Da bi zagotovili učinkovit pristop v vsej Uniji, bi bilo treba v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013 določiti dolžnost pristojnih nacionalnih organov, da Uradu v okviru svoje splošne dolžnosti zagotavljanja pomoči posredujejo informacije o bančnih računih. Države članice bi morale Komisiji prigrasiti pristojne organe, prek katerih bi morale tako sodelovanje potekati. Pri zagotavljanju te pomoči Uradu bi morali nacionalni organi ravnati v skladu z enakimi pogoji, kot se uporabljajo za pristojne nacionalne organe zadevne države članice.

- (32) Da bi upoštevali varstvo in spoštovanje procesnih jamstev in temeljnih pravic, bi morala Komisija vzpostaviti notranjo funkcijo v obliki nadzornika za procesna jamstva (v nadaljnjem besedilu: nadzornik), ki bi zaradi učinkovite rabe virov moral biti upravno povezan z nadzornim odborom in imeti na voljo ustrezna sredstva. Nadzornik bi moral pritožbe, vključno s pritožbami nadzornega odbora in Urada, obravnavati popolnoma neodvisno in bi moral imeti dostop do vseh informacij, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog.
- (33) Preiskovanec bi moral imeti možnost vložiti pritožbo pri nadzorniku glede spoštovanja procesnih jamstev Urada, kakor tudi zaradi kršitve pravil, ki se uporabljajo za preiskave Urada, zlasti kršitev postopkovnih zahtev in temeljnih pravic. V ta namen bi bilo treba vzpostaviti pritožbeni mehanizem. Nadzornik bi moral biti odgovoren za dajanje priporočil v odziv na take pritožbe in bi po potrebi moral predlagati rešitve za vprašanja iz pritožb. Nadzornik bi moral pritožbo preučiti v hitrem, razčiščevalnem postopku, pri tem pa dovoliti Uradu, da nadaljuje potekajočo preiskavo. Pritožniku in Uradu bi moral dati možnost, da predložita pripombe ali rešita vprašanje iz pritožbe. Generalni direktor bi moral ustrezno ukrepati, kakor je naloženo s priporočilom nadzornika. Generalni direktor bi moral v ustrezno utemeljenih primerih imeti možnost od priporočila nadzornika odstopati. Razloge za tako ravnanje bi bilo treba navesti v končnem poročilu o preiskavi.

- (34) Zaradi večje preglednosti in odgovornosti bi moral nadzornik o pritožbenem mehanizmu poročati v svojem letnem poročilu. Letno poročilo bi moralo vsebovati zlasti število pritožb, ki jih je prejel, vrste kršitev postopkovnih zahtev in temeljnih pravic, dejavnosti, na katere se nanašajo pritožbe, in po možnosti nadaljnje ukrepe, ki jih je sprejel Urad.
- (35) Zgodnje posredovanje informacij s strani Urada zaradi sprejetja previdnostnih ukrepov je bistveno orodje za zaščito finančnih interesov Unije. Da bi v zvezi s tem zagotovili tesno sodelovanje med Uradom ter institucijami, uradi, organi in agencijami, bi bilo treba slednjim omogočiti, da se kadar koli posvetujejo z Uradom, da bi odločali o ustreznih previdnostnih ukrepih, vključno z ukrepi za zaščito dokazov.

- (36) Poročila, ki jih pripravi Urad, so dopustni dokazi v upravnih ali sodnih postopkih na isti način in pod istimi pogoji kot upravna poročila, ki jih pripravijo nacionalni upravni inšpektorji. V skladu s poročilom Komisije o evalvaciji to pravilo v nekaterih državah članicah ne zagotavlja zadostne učinkovitosti dejavnosti Urada. Da bi povečali učinkovitost in dosledno rabo poročil Urada, bi bilo treba z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 zagotoviti dopustnost takih poročil v nekazenskih sodnih postopkih pred nacionalnimi sodišči ter v upravnih postopkih v državah članicah. Pravilo, ki zagotavlja enakovrednost s poročili nacionalnih upravnih inšpektorjev, bi moralo še naprej veljati v primeru nacionalnih kazenskih sodnih postopkov. Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 bi morala zagotoviti tudi dopustnost poročil, ki jih pripravi Urad, v upravnih in sodnih postopkih na ravni Unije.

- (37) Službe držav članic za usklajevanje boja proti goljufijam so bile uvedene z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013, da bi olajšale učinkovito sodelovanje in izmenjavo informacij, tudi operativnih, med Uradom in državami članicami. V poročilu Komisije o evalvaciji je bilo ugotovljeno, da so pozitivno prispevale k delu Urada. Poročilo Komisije o evalvaciji je prav tako ugotovilo, da bi bilo treba dodatno pojasniti vlogo teh služb za usklajevanje boja proti goljufijam in s tem zagotoviti, da ima Urad na voljo pomoč, ki jo potrebuje za zagotavljanje učinkovitosti svojih preiskav, ob tem pa organizacijo in pooblastila služb za usklajevanje boja proti goljufijam prepustiti vsaki posamezni državi članici. V zvezi s tem bi morale službe za usklajevanje boja proti goljufijam imeti možnost, da zagotovijo ali usklajujejo pomoč, ki jo Urad potrebuje za učinkovito izvajanje nalog, in sicer pred ali med zunanjo ali notranjo preiskavo oziroma po njej.

- (38) Dolžnost Urada, da državam članicam zagotovi pomoč pri usklajevanju njihovih ukrepov za zaščito finančnih interesov Unije, je ključni element njegovega mandata za podporo čezmejnemu sodelovanju med državami članicami. Določiti bi bilo treba podrobnejša pravila, da bi se olajšale usklajevalne dejavnosti Urada in njegovo sodelovanje v tem okviru z organi držav članic, tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami. Ta pravila ne bi smela posegati v to, kako Urad izvaja pooblastila, podeljena Komisiji s posebnimi določbami o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in sodelovanju med temi organi in Komisijo, zlasti Uredbe Sveta (ES) št. 515/97¹ in Uredbe (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta², ter usklajevalne dejavnosti v zvezi z evropskimi strukturnimi in investicijskimi skladi.
- (39) Treba bi bilo pojasniti, da pristojne organe držav članic, vključno s službami za usklajevanje boja proti goljufijam, še naprej zavezuje nacionalno pravo, kadar zaradi zaščite finančnih interesov Unije delujejo v sodelovanju z Uradom ali drugimi pristojnimi organi.

¹ Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (UL L 82, 22.3.1997, str. 1).

² Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 (UL L 181, 29.6.2013, str. 15).

- (40) Moralo bi biti mogoče, da službe za usklajevanje boja proti goljufijam v okviru usklajevalnih dejavnosti pomagajo Uradu, navedene službe pa bi morale imeti možnost medsebojnega sodelovanja, da bi se dodatno okrepili razpoložljivi mehanizmi za sodelovanje v boju proti goljufijam.
- (41) Pristojni organi držav članic ter institucije, organi, uradi in agencije bi morali sprejeti ukrepe, ki so naložena s priporočilom Urada. Da bi Urad lahko spremljal razvoj svojih zadev, v okviru katerih je nacionalnim organom pregona države članice dal sodna priporočila, bi morale države članice Uradu na njegovo zahtevo posredovati končno odločitev nacionalnega sodišča. Da bi v celoti ohranili neodvisnost sodstva, bi se takšna končna odločitev lahko posredovala šele, ko se je zadevni sodni postopek končal in je bila pravnomočna sodna odločba objavljena.
- (42) Zaradi dopolnitve postopkovnih pravil o izvajanju preiskav, določenih v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013 bi moral Urad določiti smernice o preiskovalnih postopkih, po katerih bi se morale ravnati osebje Urada.

- (43) Pojasniti bi bilo treba, da lahko Urad sodeluje v skupnih preiskovalnih skupinah, ustanovljenih v skladu s pravom Unije, in da ima pravico izmenjavanja operativnih informacij, pridobljenih v tem okviru. Za uporabo teh informacij veljajo pogoji in zaščitni ukrepi iz prava Unije, na podlagi katerega so bile skupne preiskovalne skupine ustanovljene. Kadar Urad sodeluje v takih skupnih preiskovalnih skupinah, ima podporno funkcijo in prevzame vlogo partnerja, za katerega veljajo morebitne pravne omejitve v pravu Unije ali nacionalnem pravu.
- (44) Komisija bi morala najpozneje pet let po datumu, določenem v skladu z drugim pododstavkom člena 120(2) Uredbe (EU) 2017/1939, oceniti uporabo Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013, zlasti pa učinkovitost sodelovanja med Uradom in EJT, da bi presodila, ali so na podlagi izkušenj, pridobljenih pri zadevnem sodelovanju, potrebne spremembe. Komisija bi morala najpozneje dve leti po tej oceni po potrebi predložiti nov celovit zakonodajni predlog.

- (45) Ker cilja te uredbe, in sicer okrepitve zaščite finančnih interesov Unije s prilagoditvijo delovanja Urada ustanovitvi EJT in okrepitvijo učinkovitosti preiskav, ki jih izvaja Urad, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se ta lažje doseže na ravni Unije s sprejetjem pravil, ki urejajo odnos med Uradom in EJT, da se poveča njuna učinkovitosti izvajanja preiskav na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (46) Ta uredba ne spreminja pristojnosti in odgovornosti držav članic za sprejemanje ukrepov za boj proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije.

- (47) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 23. julija 2018².
- (48) Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

¹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

² UL C

Člen 1

Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta*;

(e) Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta**.

* Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

** Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Urad vzpostavi in ohranja tesen odnos z Evropskim javnim tožilstvom (EJT), ustanovljenim v okviru okrepljenega sodelovanja v skladu z Uredbo Sveta (EU) 2017/1939*. Ta odnos temelji na medsebojnem sodelovanju, izmenjavi informacij, dopolnjevanju in preprečevanju podvajanja. Njegov namen je zlasti zagotoviti, da se z dopolnjevanjem njunih mandatov in podporo, ki jo Urad zagotavlja EJT, uporabijo vsa razpoložljiva sredstva za zaščito finančnih interesov Unije.

* Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za namene uporabe te uredbe lahko pristojni organi držav članic ter institucije, organi, uradi in agencije z Uratom sklenejo upravni dogovor. S takšnimi upravnimi dogovori se lahko uredijo zlasti posredovanje informacij, potek preiskav in nadaljnje ukrepanje.“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„(3) ‚goljufije, korupcija in vsa druga nezakonita dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije‘ ima pomen, kakor se uporablja v ustreznih aktih Unije, in pojem "vsa druga nezakonita dejanja" vključuje nepravilnost, kot je opredeljena v členu 1(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95;“;

(b) točka 4 se nadomesti z naslednjim:

„(4) ‚upravne preiskave‘ (‚preiskave‘) pomeni vse inšpekcije, preglede ali druge ukrepe, ki jih izvaja Urad v skladu s členoma 3 in 4, da bi dosegel cilje iz člena 1 in po potrebi ugotovil nepravilnosti v preiskovanih dejavnostih; te preiskave ne posegajo v pooblastila EJT ali pristojnih organov držav članic za uvedbo in izvajanje kazenskega postopka;“;

(c) doda se naslednja točka:

„(8) ‚član institucije‘ pomeni člana Evropskega parlamenta, člana Evropskega sveta, predstavnika države članice na ministrski ravni v Svetu, člana Komisije, člana Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče), člana Sveta Evropske centralne banke ali člana Računskega sodišča, kar zadeva obveznosti, ki jih nalaga pravo Unije v okviru nalog, ki jih opravljajo v svoji funkciji.“;

(3) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Zunanje preiskave

1. Urad na področjih iz člena 1 izvaja preglede in inšpekcije na kraju samem v državah članicah, v skladu z veljavnimi sporazumi o medsebojni pomoči in sodelovanju ter vsemi drugimi veljavnimi pravnimi instrumenti pa tudi v tretjih državah in v prostorih mednarodnih organizacij.

2. Urad izvaja preglede in inšpekcije na kraju samem v skladu s to uredbo in, v obsegu, ki ga ne zajema ta uredba, v skladu z Uredbo (Euratom, ES) št. 2185/96.
3. Gospodarski subjekti sodelujejo z Uratom med njegovimi preiskavami. Urad lahko od gospodarskih subjektov zahteva pisne in ustne informacije, vključno z intervjuji.
4. Kadar se v skladu z odstavkom 3 tega člena zadevni gospodarski subjekt strinja s pregledom in inšpekcijo na kraju samem, odobreno na podlagi te uredbe, se člen 2(4) Uredbe (Euratom, ES) št. 2988/95, tretji pododstavek člena 6(1) Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96 in člen 7(1) Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96 ne uporabljajo, če te določbe zahtevajo skladnost z nacionalnim pravom ter lahko Uradu omejijo dostop do informacij in dokumentacije pod enakimi pogoji, kot veljajo za nacionalne upravne inšpektorje.

5. Na zahtevo Urada pristojni organ zadevne države članice osebju Urada brez nepotrebnega odlašanja zagotovi pomoč, potrebno za učinkovito izvedbo njegovih nalog, kakor je podrobno določeno v pisnem pooblastilu iz člena 7(2).

Zadevna država članica v skladu z Uredbo (Euratom, ES) št. 2185/96 zagotovi, da je osebju Urada dovoljen dostop do vseh informacij, dokumentov in podatkov, ki se nanašajo na zadevo, ki je predmet preiskave, in za katere se izkaže, da so potrebni za uspešno in učinkovito izvedbo pregledov in inšpekcij na kraju samem, in da lahko osebje z zavarovanjem teh dokumentov ali podatkov izključi nevarnost njihovega izginotja. Kadar se za opravljanje dela uporabljajo naprave v zasebni lasti, lahko Urad na njih izvaja inšpekcije. Urad nad temi napravami izvede inšpekcije le pod enakimi pogoji in v istem obsegu, v katerih bi lahko naprave v zasebni lasti preiskovali nacionalni nadzorni organi, ter kadar ima Urad utemeljene razloge za sum, da je njihova vsebina lahko pomembna za preiskavo.

6. Kadar osebje Urada ugotovi, da gospodarski subjekt nasprotuje pregledu in inšpekciji na kraju samem, odobreni na podlagi te uredbe, zlasti kadar gospodarski subjekt Uradu ne da potrebnega dostopa do svojih prostorov ali drugih prostorov in površin, ki se uporabljajo za poslovne namene, prikriva informacije ali preprečuje izvajanje kakršne koli dejavnosti, ki jo Urad mora opraviti med pregledom in inšpekcijo na kraju samem, pristojni organi osebju Urada, vključno z, kadar je to ustrezno, organi kazenskega pregona zadevne države članice, zagotovijo potrebno pomoč, da bi Urad lahko učinkovito in brez nepotrebne odlašanja izvedel pregled in inšpekcijo na kraju samem.

Pristojni organi držav članic pri zagotavljanju pomoči v skladu s tem odstavkom ali odstavkom 5 ravnajo v skladu z nacionalnimi postopkovnimi pravili, ki se uporabljajo za zadevni pristojni organ. Če je v skladu z nacionalnim pravom za takšno pomoč potrebna odobritev sodnega organa, se zanjo zaprosi.

7. Urad izvaja preglede in inšpekcije na kraju samem ob predložitvi pisnega pooblastila v skladu s členom 7(2). Urad najpozneje ob začetku pregledov in inšpekcij na kraju samem obvesti zadevni gospodarski subjekt o postopku, ki se uporablja za pregled in inšpekcijo na kraju samem, vključno z veljavnimi procesnimi jamstvi, in o dolžnosti gospodarskega subjekta, da sodeluje.

8. Urad pri izvajanju pooblastil, ki so mu podeljena, deluje skladno s procesnimi jamstvi iz te uredbe in Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96. Zadevni gospodarski subjekt ima med pregledom in inšpekcijo na kraju samem pravico, da se izogne samoobtoževalnim izjavam, in pravico do pomoči osebe po lastni izbiri. Pri dajanju izjav med pregledi in inšpekcijami na kraju samem se gospodarskemu subjektu omogoči, da uporabi kateri koli uradni jezik države članice, v kateri se ta gospodarski subjekt nahaja. Pravica do pomoči osebe po lastni izbiri Uradu ne preprečuje dostopa do prostorov gospodarskega subjekta in ne sme neupravičeno odložiti začetka pregleda in inšpekcije na kraju samem.
9. Kadar država članica ne sodeluje z Uradom v skladu z odstavkoma 5 in 6, lahko Komisija uporabi ustrezne določbe prava Unije, da bi izterjala sredstva, povezana z zadevnim pregledom in inšpekcijo na kraju samem.

10. Urad v sklopu svoje preiskovalne funkcije izvaja preglede in inšpekcije, ki jih določajo člen 9(1) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 in sektorski predpisi iz člena 9(2) navedene uredbe, v državah članicah, v skladu z veljavnimi sporazumi o sodelovanju in medsebojni pomoči ter vsemi drugimi veljavnimi pravnimi instrumenti pa tudi v tretjih državah in v prostorih mednarodnih organizacij.
11. Urad lahko med zunanjo preiskavo dostopa do vseh pomembnih informacij in podatkov, ne glede na nosilec, na katerem so shranjeni, s katerimi razpolagajo institucije, organi, uradi in agencije ter ki so povezani z zadevo, ki je predmet preiskave, po potrebi da se ugotovi, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali kakršnega koli drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije. V ta namen se uporabi člen 4(2) in (4).
12. Brez poseganja v člen 12c(1) lahko Urad, kadar ima pred odločitvijo o tem, ali se bo začela zunanja preiskava ali ne, informacije, na podlagi katerih je mogoče sumiti o goljufiji, korupciji ali katerem koli drugem nezakonitem dejanju, ki škodi finančnim interesom Unije, o tem obvesti pristojne organe zadevne države članice in po potrebi zadevne institucije, organe, urade in agencije.

Pristojni organi zadevne države članice brez poseganja v sektorske predpise iz člena 9(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 v skladu z nacionalnim pravom zagotovijo ustrezno ukrepanje, pri katerem lahko sodeluje tudi Urad. Pristojni organi zadevnih držav članic Urad na zahtevo obvestijo o sprejetih ukrepih in svojih ugotovitvah na podlagi informacij iz prvega pododstavka tega odstavka.“;

(4) člen 4 se spremeni:

(a) odstavki 1 do 4 se nadomestijo z naslednjimi:

„1. Preiskave v institucijah, organih, uradih in agencijah na področjih iz člena 1 se izvedejo v skladu s to uredbo in z odločitvami zadevne institucije, organa, urada ali agencije (v nadaljnjem besedilu: notranje preiskave).

2. Med notranjimi preiskavami:
- (a) ima Urad pravico do takojšnjega in nenapovedanega dostopa do vseh pomembnih informacij in podatkov, povezanih z zadevo, ki je predmet preiskave, ne glede na vrsto nosilca, na katerem so shranjeni, in s katerimi razpolagajo institucije, organi, uradi in agencije, ter do njihovih prostorov. Kadar se za opravljanje dela uporabljajo naprave v zasebni lasti, lahko Urad na njih izvaja inšpekcije. Urad nad temi napravami izvede inšpekcije le, kolikor se naprave uporabljajo za opravljanje dela, pod pogoji iz odločitev zadevne institucije, organa, urada ali agencije ter kadar ima Urad utemeljene razloge za sum, da je njihova vsebina lahko pomembna za preiskavo.

Urad ima pooblastila za pregled poslovnih knjig institucij, organov, uradov in agencij. Urad lahko pridobi kopijo in izvlečke vsakega dokumenta ali vsebine vsakega nosilca podatkov, s katerimi razpolagajo institucije, organi, uradi in agencije, in po potrebi z zavarovanjem teh dokumentov ali podatkov izključi nevarnost njihovega izginotja;

- (b) Urad lahko od uradnikov, drugih uslužbencev, članov institucij ali organov, vodij uradov ali agencij ali članov osebja zahteva ustne informacije, med drugim z intervjuji, in pisne informacije, ki se natančno dokumentirajo v skladu z veljavnimi predpisi Unije o zaupnosti in predpisi o varstvu podatkov.
- 3. Na podlagi istih pravil in pogojev, kot so določeni v členu 3, lahko Urad v prostorih gospodarskih subjektov izvaja preglede in inšpekcije na kraju samem, da bi si tako zagotovil dostop do informacij, pomembnih za zadevo, ki je predmet preiskave, v institucijah, organih, uradih in agencijah.
- 4. Institucije, organi, uradi in agencije so vedno obveščeni o tem, da osebje Urada izvaja notranjo preiskavo v njihovih prostorih oziroma pregleduje dokumente ali podatke ali zahteva informacije, s katerimi razpolagajo. Brez poseganja v člena 10 in 11 lahko Urad zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji kadar koli posreduje podatke, ki jih je pridobil med notranjimi preiskavami.“;

(b) v odstavku 8 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„8. Brez poseganja v člen 12c(1) lahko Urad, kadar ima pred odločitvijo o tem, ali se bo začela notranja preiskava ali ne, informacije, na podlagi katerih je mogoče sumiti o goljufiji, korupciji ali katerem koli drugem nezakonitem dejanju, ki škodi finančnim interesom Unije, o tem obvesti zadevno institucijo, organ, urad ali agencijo. Zadevna institucija, organ, urad ali agencija Urad na njegovo zahtevo obvesti o ukrepanju in ugotovitvah na podlagi teh informacij.“;

(5) člen 5 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

- „1. Brez poseganja v člen 12d lahko generalni direktor začne preiskavo, če obstaja dovolj utemeljen sum, ki lahko temelji na informacijah vsake tretje osebe ali na anonimnih informacijah, o storitvi dejanja goljufije, korupcije ali katerih koli drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. Pri odločitvi o začetku preiskave se lahko upošteva tudi potreba po učinkoviti uporabi virov Urada in sorazmernosti uporabljenih sredstev. Kar zadeva notranje preiskave, se posebna pozornost nameni izbiri najprimernejše institucije, organa, urada ali agencije za izvajanje preiskav, zlasti z vidika narave dejstev, dejanskega ali možnega finančnega učinka primera, ter verjetnosti nadaljnjega ukrepanja po sodni poti.
2. Odločitev o začetku preiskave sprejme generalni direktor na lastno pobudo ali na zahtevo institucije, organa, urada ali agencije ali države članice.

3. Medtem ko se generalni direktor na podlagi zahteve iz odstavka 2 odloča o morebitnem začetku notranje preiskave ali Urad izvaja notranjo preiskavo, zadevne institucije, organi, uradi ali agencije ne smejo začeti vzporedne preiskave istih dejstev, razen če se z Uradom dogovorijo drugače.

Ta odstavek se ne uporablja za preiskave EJT na podlagi Uredbe (EU) 2017/1939.“;

- (b) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

- „5. Če generalni direktor sklene, da ne bo začel preiskave, lahko brez odlašanja pošlje vse ustrezne informacije, kot je ustrezno, pristojnim organom zadevne države članice, ki sprejmejo ustrezne ukrepe v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, ali zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji, ki sprejme ustrezne ukrepe v skladu s pravili, ki se uporabljajo za to institucijo, organ, urad oziroma agencijo. Urad se z navedeno institucijo, organom, uradom ali agencijo, če je primerno, dogovori o smotrnih ukrepih za zaščito zaupnosti vira teh informacij in po potrebi zaprosi, da se ga obvesti o sprejetih ukrepih.

6. Kadar generalni direktor sklene, da kljub dovolj utemeljenemu sumu o storitvi dejanja goljufije ali korupcije ali katerih koli drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, ne bo začel preiskave, brez odlašanja pošlje informacije iz odstavka 5.“;

(6) člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Preiskave vodi generalni direktor, po potrebi na podlagi pisnih navodil. Preiskave pod njegovim vodstvom izvaja osebje Urada, ki ga sam določi. Generalni direktor sam ne izvaja konkretnih preiskovalnih dejanj.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi držav članic zagotavljajo vso potrebno pomoč, ki jo osebje Urada potrebuje, da lahko učinkovito in brez nepotrebnega odlašanja opravlja svoje naloge v skladu s to uredbo. Pristojni organi držav članic pri zagotavljanju takšne pomoči ravnajo v skladu z vsemi nacionalnimi postopkovnimi pravili, ki se uporabljajo za njih.“

3a. Zadevni pristojni organi držav članic Uradu na njegovo pisno obrazloženo zahtevo v zvezi z zadevami, ki so predmet preiskave, pod istimi pogoji, kot veljajo za nacionalne pristojne organe, zagotovijo naslednje:

- (a) informacije, ki so na voljo v centraliziranih avtomatiziranih mehanizmih iz člena 32a(3) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta*;
- (b) kadar je to nujno potrebno za namene preiskave, evidenco transakcij.

Zahteva Urada vključí utemeljitev ustreznosti in sorazmernosti ukrepa glede na naravo in težo zadev, ki so predmet preiskave. Taka zahteva se lahko nanaša le na informacije iz točk (a) in (b) prvega pododstavka.

Države članice uradno obvestijo Komisijo o ustreznih pristojnih organih za namene točk (a) in (b) prvega pododstavka.

- 3b. Institucije, organi, uradi in agencije poskrbijo, da njihovi uradniki, drugi uslužbenci, člani, vodje in člani osebja zagotovijo osebju Urada vso pomoč, da bi lahko učinkovito in brez nepotrebnega odlašanja opravilo svoje naloge.

* Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“;

(c) odstavek 6 se spremeni:

- (i) v prvem pododstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) vse informacije, ki bi zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji lahko pomagale pri odločanju o ustreznih varnostnih upravnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti za zaščito finančnih interesov Unije;“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Zadevna institucija, organ, urad ali agencija se lahko kadar koli posvetuje z Uradom, da bi v tesnem sodelovanju z njim sprejela vse ustrezne varnostne ukrepe, vključno z ukrepi za zaščito dokaznega gradiva. Zadevna institucija, organ, urad ali agencija brez odlašanja obvesti Urad o vseh sprejetih varnostnih ukrepih.“;

(d) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Če preiskave ni mogoče zaključiti v 12 mesecih od njenega začetka, generalni direktor po poteku teh 12 mesecev in nato vsakih šest mesecev poroča nadzornemu odboru, pri čemer navede razloge in po potrebi predvidene popravne ukrepe za pospešitev preiskave.“;

(7) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Dolžnost obveščanja Urada

1. Na področjih, naštetih v členu 1 institucije, organi, uradi in agencije Uradu brez odlašanja posredujejo vse informacije o morebitnih primerih goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.

Kadar institucije, organi, uradi in agencije poročajo EJT v skladu s členom 24 Uredbe (EU) 2017/1939, lahko izpolnijo obveznost iz prvega pododstavka tega odstavka tako, da Uradu posredujejo kopijo poročila, poslanega EJT.

2. Institucije, organi, uradi in agencije ter, razen če je to v nasprotju z nacionalnim pravom, pristojni organi držav članic na zahtevo Urada ali na lastno pobudo brez odlašanja posredujejo Uradu vse dokumente ali informacije, ki jih imajo na razpolago in ki se nanašajo na potekajočo preiskavo Urada.

Pred začetkom preiskave na pisno obrazloženo zahtevo Urada posredujejo vse dokumente ali informacije, ki jih imajo na razpolago in ki so potrebne za oceno obtožb ali uporabo meril za začetek preiskave v skladu s členom 5(1).

3. Institucije, organi, uradi in agencije ter, razen če je to v nasprotju z nacionalnim pravom, pristojni organi držav članic Uradu na zahtevo ali na lastno pobudo brez odlašanja posredujejo vse druge pomembne informacije, dokumente ali podatke, ki jih imajo na razpolago in se nanašajo na boj proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije.
4. Ta člen se ne uporablja za EJT glede kaznivih dejanj, za katera bi lahko EJT izvajalo svojo pristojnost v skladu s poglavjem IV Uredbe (EU) 2017/1939.

To ne posega v možnost EJT, da Uradu zagotovi ustrezne informacije o zadevah v skladu s členi 34(8), 36(6), 39(4) ter členom 101(3) in (4) Uredbe (EU) 2017/1939.

5. Določbe v zvezi s posredovanjem informacij v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010* ostanejo nespremenjene.

* Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).“;

(8) člen 9 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se četrti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Zahteve iz drugega in tretjega pododstavka se ne uporabljajo za pridobivanje izjav v okviru pregledov in inšpekcij na kraju samem. Procesna jamstva iz člena 3(7) in (8) se uporabljajo za preiskovanca, zlasti pravica do pomoči osebe po lastni izbiri.“;

- (b) v odstavku 4 se drugi in tretji pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Urad v ta namen preiskovancu pošlje vabilo, v katerem ga pozove, naj poda svoje pripombe pisno ali v razgovoru s članom osebja, ki ga imenuje Urad. To vabilo vsebuje povzetek dejstev, ki se nanašajo na preiskovanca, informacije iz členov 15 in 16 Uredbe (EU) 2018/1725 ter rok za predložitev pripomb, ki ni krajši od deset delovnih dni od prejetja vabila k predložitvi pripomb. Ta rok se lahko skrajša z izrecnim soglasjem preiskovanca ali iz nujnosti, ki mora biti ustrezno utemeljena. Vse morebitne pripombe se navedejo v končnem poročilu o preiskavi.

V ustrezno utemeljenih primerih, kadar je treba ohraniti zaupnost preiskave ali potekajoče ali prihodnje kazenske preiskave s strani EJT ali nacionalnega sodnega organa, lahko generalni direktor, po potrebi po posvetovanju z EJT ali zadevnim nacionalnim sodnim organom, sklone odložiti izpolnitev obveznosti glede poziva preiskovancu k predložitvi pripomb.“;

(9) vstavita se naslednja člena:

„Člen 9a

Nadzornik za procesna jamstva

1. Nadzornika za procesna jamstva (v nadaljnjem besedilu: nadzornik) imenuje Komisija v skladu s postopkom iz odstavka 2 za petletni mandat brez možnosti podaljšanja. Ob izteku mandata nadzornik ostane na položaju do zamenjave.
2. Nadzornik je upravno povezan z nadzornim odborom. Sekretariat nadzornega odbora nadzorniku zagotovi vso potrebno upravno in pravno podporo.
3. Komisija iz svojega odobrenega proračuna nadzornemu odboru dodeli osebje in finančna sredstva, potrebna za nadzornika.
4. Po objavi razpisa v *Uradnem listu Evropske unije* Komisija oblikuje seznam ustrezno kvalificiranih kandidatov za položaj nadzornika. Komisija imenuje nadzornika po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Svetom.

5. Nadzornik ima potrebne kvalifikacije in izkušnje na področju procesnih jamstev.
6. Nadzornik opravlja svoje naloge popolnoma neodvisno, tudi od Urada in nadzornega odbora, in pri izpolnjevanju svojih dolžnosti od nikogar ne sme zahtevati ali sprejemati navodil.
7. Če nadzornik ne izpolnjuje več pogojev, zahtevanih za opravljanje njegovih nalog, ali če je spoznan za krivega resne kršitve, ga lahko Evropski parlament, Svet in Komisija soglasno razrešijo dolžnosti.
8. Nadzornik na podlagi mehanizma iz člena 9b spremlja, ali Urad spoštuje procesna jamstva iz člena 9 in pravila, ki se uporabljajo za preiskave Urada. Nadzornik je odgovoren za obravnavanje pritožb iz člena 9b.
9. Nadzornik o opravljanju svojih nalog letno poroča Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji, nadzornemu odboru in Uradu. Pri tem ne navaja posameznih zadev, o katerih so tekle preiskave, in zagotovi zaupnost preiskav tudi po njihovem zaključku. Nadzornik poroča nadzornemu odboru o vseh sistemskih vprašanjih, ki izhajajo iz njegovih priporočil.

Člen 9b

Pritožbeni mehanizem

1. Preiskovanec ima pravico vložiti pritožbo pri nadzorniku glede tega, kako Urad spoštuje procesna jamstva iz člena 9, pa tudi glede kršitve pravil, ki se uporabljajo za preiskave Urada, zlasti kršitve postopkovnih zahtev in temeljnih pravic. Vložitev pritožbe ne odloži izvajanja preiskave, ki je predmet pritožbe.
2. Pritožbe se vložijo v enem mesecu, odkar se je pritožnik seznanil z relevantnimi dejstvi, ki pomenijo domnevno kršitev procesnih jamstev ali pravil iz odstavka 1 tega člena. V vsakem primeru se ne vložijo pozneje kot en mesec po zaključku preiskave.

Pritožbe v zvezi z rokom za pošiljanje vabila iz člena 9(2) in (4) pa se vložijo pred iztekom desetdnevnega roka za pošiljanje vabila iz navedenih določb.

3. Nadzornik po prejemu pritožbe nemudoma obvesti generalnega direktorja.

Nadzornik v desetih delovnih dneh od datuma prejetja pritožbe odloči, ali sta upoštevana odstavka 1 in 2.

Če sta odstavka 1 in 2 upoštevana, nadzornik povabi Urad, da sprejme ukrepe za rešitev pritožbe in obvesti nadzornika v 15 delovnih dneh.

Če odstavka 1 ali 2 nista upoštevana, nadzornik zadevo zaključi in brez odlašanja obvesti pritožnika.

4. Urad brez poseganja v člen 10 nadzorniku posreduje vse informacije, ki jih potrebuje za oceno, ali je pritožba utemeljena, in tudi informacije za rešitev pritožbe in ki nadzorniku omogočijo, da izda priporočilo.

5. Nadzornik izda priporočilo, kako rešiti pritožbo, brez odlašanja, in v vsakem primeru v dveh mesecih po tem, ko je Urad nadzornika obvestil o ukrepih, ki jih je sprejel za rešitev pritožbe. Če informacij ne prejme v roku 15 dni iz tretjega pododstavka odstavka 3, nadzornik izda priporočilo v dveh mesecih od poteka tega roka.

V izjemnih primerih se lahko nadzornik odloči, da bo rok za izdajo priporočila podaljšal za nadaljnjih 15 koledarskih dni. Nadzornik pisno obvesti generalnega direktorja o razlogih za tako podaljšanje.

Nadzornik lahko Uradu priporoči, da spremeni ali razveljavi svoja priporočila ali poročila zaradi kršitve procesnih jamstev iz člena 9 ali pravil, ki se uporabljajo za preiskave Urada, zlasti kršitev postopkovnih zahtev in temeljnih pravic.

Nadzornik se pred izdajo priporočila posvetuje z nadzornim odborom, da pridobi njegovo mnenje.

Nadzornik predloži priporočilo Uradu in obvesti pritožnika.

Če nadzornik ne izda priporočila v roku, določenem v tem odstavku, se šteje, da je pritožbo zavrnil brez priporočila.

6. Nadzornik obravnava pritožbo v razčiščevalnem postopku, in sicer brez poseganja v izvajanje potekajoče preiskave.

Nadzornik lahko tudi pozove priče, naj podajo pisna ali ustna pojasnila, ki so po mnenju nadzornika relevantna za ugotavljanje dejstev. Priče lahko zavrnejo podajo takih pojasnil.

7. Generalni direktor sprejme ustrezne ukrepe, ki so naloženi s priporočilom. Če se generalni direktor odloči, da ne bo upošteval nadzornikovega priporočila, generalni direktor pritožnika in nadzornika obvesti o glavnih razlogih za takšno odločitev, razen kadar bi tako obvestilo vplivalo na potekajočo preiskavo. Generalni direktor v uradnem zaznamku, ki se priloži končnemu poročilu o preiskavi, navede razloge, zakaj ni upošteval priporočila nadzornika.
8. Pritožbeni mehanizem iz tega člena ne posega v pravna sredstva, ki so na voljo v skladu s Pogodbama, vključno s tožbami za nadomestilo škode.

9. Generalni direktor lahko zaprosi nadzornika za mnenje o vsaki zadevi v zvezi s procesnimi jamstvi ali temeljnimi pravicami, ki spadajo v pristojnost nadzornika, vključno o odločitvi glede neobvestitve preiskovanca na podlagi člena 9(3). Generalni direktor v vsaki taki prošnji navede rok, v katerem mora nadzornik odgovoriti.
10. Brez poseganja v roke iz člena 90 kadrovske predpisev generalni direktor počaka na priporočilo nadzornika, preden odgovori pritožniku, kadar je uradnik ali drug uslužbenec Unije vložil pritožbo v zvezi z istim vprašanjem pri generalnem direktorju v skladu s členom 90a kadrovske predpisev in tudi pri nadzorniku.
11. Nadzornik po posvetovanju z nadzornim odborom sprejme izvedbene določbe za obravnavo pritožb.

Te izvedbene določbe se nanašajo zlasti na podrobna pravila glede:

- (a) vložitve pritožbe;
- (b) izmenjave informacij med nadzornim odborom, nadzornikom in generalnim direktorjem;

- (c) postopka za obravnavanje vprašanj, ki jih je v pritožbi izpostavil Urad;
- (d) obravnave pritožbe v razčiščevalnem postopku v skladu s prvim pododstavkom odstavka 6;
- (e) izdaje in sporočanja priporočila nadzornika;
- (f) ustrezno utemeljenih primerov, v katerih generalni direktor lahko odstopa od priporočila nadzornika, in postopka, ki se uporablja v takih primerih.“;

(10) člen 10 se spremeni:

(a) vstavita se naslednja odstavka:

„3a. Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta* se uporablja za poročanje o goljufijah, korupciji in drugih nezakonitih dejanjih, ki škodijo finančnim interesom Unije, in za zaščito oseb, ki prijavijo takšne kršitve.

3b. Kadar Urad priporoči nadaljnje sodno ukrepanje, in brez poseganja v pravice žvižgačev in informatorjev do zaupnosti ter v skladu z veljavnimi pravili o zaupnosti in varstvu podatkov lahko preiskovanec od Urada zahteva zagotovitev poročila, pripravljenega na podlagi člena 11, kolikor se nanaša na preiskovanca. Urad to zahtevo brez odlašanja sporoči vsem prejemnikom tega poročila in odobri dostop le z izrecnim soglasjem prejemnikov. Prejemniki odgovorijo v 12 mesecih od prejema zahteve. Če v tem roku ni vložen ugovor, Urad odobri dostop.

Pristojni organ lahko tudi pooblasti Urad, da odobri dostop pred iztekom tega roka.

* Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).“;

(b) v odstavku 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„4. Urad imenuje uradno osebo za varstvo podatkov v skladu s členom 43 Uredbe (EU) 2018/1725.“;

(11) člen 11 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Poročilu se po potrebi priložijo priporočila generalnega direktorja glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti. V teh priporočilih so po potrebi navedeni vsi disciplinski, upravni, finančni ali sodni ukrepi, ki jih sprejmejo zadevne institucije, organi, uradi in agencije ter pristojni organi držav članic, zlasti pa ocena zneskov, ki jih je treba izterjati, in predhodna pravna opredelitev ugotovljenih dejstev.“;

(b) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Pri pripravi poročil in priporočil iz odstavka 1 se upoštevajo ustrezne določbe prava Unije in, če je to primerno, nacionalnega prava zadevne države članice.

Poročila, pripravljena na podlagi prvega pododstavka, so vključno z vsemi dokazi, ki podpirajo ta poročila in so jim priloženi, dopustni dokazi:

(a) v nekazenskih sodnih postopkih pred nacionalnimi sodišči in v upravnih postopkih v državah članicah;

- (b) v kazenskih postopkih države članice, v katerih se njihova uporaba izkaže za potrebno, na isti način in pod istimi pogoji kot upravna poročila, ki jih pripravijo nacionalni upravni inšpektorji in zanje veljajo enaka pravila ocenjevanja kot za upravna poročila, ki jih pripravijo nacionalni upravni inšpektorji, in imajo enako dokazno vrednost kot zadevna poročila;
- (c) v sodnih postopkih pred Sodiščem in v upravnih postopkih v institucijah, organih, uradih in agencijah.

Države članice Uradu sporočijo vsa pravila nacionalnega prava, pomembna za namene točke (b) drugega pododstavka.

V zvezi s točko (b) drugega pododstavka države članice pošljejo Uradu na zahtevo končno odločbo nacionalnega sodišča, potem ko se je zadevni sodni postopek končal in je bila pravnomočna sodna odločba objavljena;

Ta uredba ne vpliva na pristojnost Sodišča in nacionalnih sodišč ter pristojnih organov v upravnih in kazenskih postopkih, da prosto presojujejo dokazno vrednost poročil, ki jih pripravi Urad.

- 2a. Urad sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi dosledno zagotavlja kakovost poročil in priporočil iz odstavka 1.
3. Poročila in priporočila, pripravljena po opravljeni zunanji preiskavi, in vsi ustrezni dokumenti v zvezi s preiskavo se pošljejo pristojnim organom zadevnih držav članic v skladu s pravili, ki veljajo za zunanje preiskave, po potrebi pa tudi zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji. Pristojni organi zadevne države članice ter, po potrebi, institucija, organ, urad ali agencija začnejo ustrezne postopke, ki jih narekujejo rezultati zunanje preiskave, in o tem poroča Uradu v roku, določenem v priporočilih, ki spremljajo poročilo, poleg tega pa tudi na zahtevo Urada. Države članice lahko Urad obvestijo o ustreznih nacionalnih organih, ki so pristojni za obravnavo takšnih poročil, priporočil in dokumentov.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

- „5. Kadar se v poročilu, pripravljenem po notranji preiskavi, razkrijejo dejstva, ki bi lahko utemeljevala začetek kazenskega postopka, se navedene informacije skupaj s priporočili brez odlašanja posredujejo sodnim organom zadevne države članice, brez poseganja v člena 12c in 12d.

Na zahtevo Urada ga pristojni organi zadevnih držav članic v roku, določenem v priporočilih, obvestijo o morebitnih sprejetih ukrepih in po potrebi o razlogih za neizvajanje priporočil, potem ko jim je Urad posredoval informacije v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.“;

(d) odstavek 6 se črta;

(e) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Urad lahko informatorja, ki je Uradu priskrbel informacije, na podlagi katerih je bila začeta preiskava, obvesti o zaključku preiskave, razen če meni, da bi ta informacija utegnila škoditi legitimnim interesom preiskovanca in učinkovitosti preiskave in nadaljnjim ukrepom ali zaupnosti.“;

(12) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Brez poseganja v člena 10 in 11 te uredbe ter v določbe Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96 lahko Urad pristojnim organom zadevnih držav članic posreduje informacije, ki jih je pridobil med zunanjo preiskavo, in sicer do časa, da lahko te sprejmejo ustrezne ukrepe v skladu s svojim nacionalnim pravom. Takšne informacije lahko posreduje tudi zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi zadevne države članice, razen če je to v nasprotju z nacionalnim pravom, Urad brez odlašanja, v vsakem primeru pa v 12 mesecih od prejema informacij, ki so jim bile posredovane v skladu s tem členom², obvestijo o ukrepih, sprejetih na podlagi teh informacij.“;

(c) doda se naslednji odstavek :

„5. Urad lahko zagotovi ustrezne informacije mreži Eurofisc, ustanovljeni z Uredbo (EU) št. 904/2010. Koordinatorji za delovna področja Eurofisca lahko ustrezne informacije iz mreže Eurofisc posredujejo Uradu v skladu s pogoji, določenimi v Uredbi (EU) št. 904/2010.“;

(13) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 12a

Službe za usklajevanje boja proti goljufijam

1. Vsaka država članica za namene te uredbe določi organ(v nadaljnjem besedilu: služba za usklajevanje boja proti goljufijam), ki skrbi za lažji potek učinkovitega sodelovanja in izmenjave informacij z Urdom, vključno z operativnimi informacijami. Kadar je to primerno, se lahko v skladu z nacionalnim pravom služba za usklajevanje boja proti goljufijam šteje za pristojni organ za namene te uredbe.

2. Na zahtevo Urada službe za usklajevanje boja proti goljufijam pred sprejetjem odločitve, ali začeti preiskavo ali ne, pa tudi med preiskavo ali po njej zagotovijo ali usklajujejo pomoč, ki jo Urad potrebuje za učinkovito izvajanje svojih nalog. Takšna pomoč vključuje zlasti pomoč pristojnih organov držav članic v skladu s členom 3(5) in (6), členom 7(3) ter členom 8(2) in (3).

3. Službe za usklajevanje boja proti goljufijam lahko Uradu na njegovo zahtevo zagotovijo pomoč, da lahko izvaja usklajevalne dejavnosti v skladu s členom 12b, po potrebi vključno s horizontalnim sodelovanjem in izmenjavo informacij med službami za usklajevanje boja proti goljufijam.

Člen 12b

Usklajevalne dejavnosti

1. Urad lahko na podlagi člena 1(2) organizira in olajša sodelovanje med pristojnimi organi držav članic, institucijami, organi, uradi in agencijami, v skladu z veljavnimi sporazumi o medsebojni pomoči in sodelovanju ter vsemi drugimi veljavnimi pravnimi instrumenti pa tudi med organi tretjih držav in mednarodnimi organizacijami. Da bi zaščitili finančne interese Unije, lahko sodelujoči organi in Urad zbirajo, analizirajo in izmenjujejo informacije, vključno z operativnimi informacijami. Osebe Urada lahko spremlja pristojne organe, ki izvajajo preiskovalne dejavnosti, na zahtevo navedenih organov. Uporabijo se člen 6, člen 7(6) in (7), člen 8(3) in člen 10.
2. Urad lahko po potrebi pripravi poročilo o izvedenih usklajevalnih dejavnostih in ga posreduje pristojnim organom držav članic ter zadevnim institucijam, organom, uradom in agencijam.

3. Ta člen se uporablja brez poseganja v pooblastila, ki jih izvaja Urad in so bila Komisiji dodeljena v posebnih določbah, ki urejajo medsebojno pomoč med upravnimi organi držav članic ter sodelovanje med temi organi in Komisijo.
4. Urad lahko sodeluje v skupnih preiskovalnih skupinah, ustanovljenih v skladu z veljavnim pravom Unije, in v tem okviru izmenjuje operativne informacije, pridobljene na podlagi te uredbe.

Člen 12c

Poročanje EJT o kaznivem ravnanju

1. Urad brez nepotrebnega odlašanja predloži poročilo EJT o vsakem kaznivem ravnanju, za katero bi lahko EJT izvajalo svojo pristojnost v skladu s poglavjem IV Uredbe (EU) 2017/1939. Poročilo se pošlje brez nepotrebnega odlašanja pred ali med preiskavo Urada.
2. Poročilo iz odstavka 1 vsebuje vsaj opis dejstev, vključno z oceno škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena, morebitno pravno kvalifikacijo in vse razpoložljive informacije o morebitnih žrtvah, osumljencih ali drugih vpletenih osebah.

3. Uradu ni treba EJT poročati o očitno neutemeljenih obtožbah.
4. Kadar informacije, ki jih prejme Urad, ne vključujejo elementov iz odstavka 2 tega člena in Urad ne izvaja nobene potekajoče preiskave, lahko Urad izvede predhodno oceno obtožb. Ta ocena se izvede brez odlašanja in vsekakor v dveh mesecih od prejema informacij. Med to oceno se uporabljata člen 6 in člen 8(2). Urad po tej predhodni oceni poroča EJT o vsakem kaznivem ravnanju iz odstavka 1 tega člena.
5. Kadar se kaznivo ravnanje iz odstavka 1 tega člena odkrije med preiskavo Urada in EJT začne preiskavo na podlagi poročila iz navedenega odstavka, Urad ne nadaljuje preiskave istih dejstev, razen v skladu s členom 12e ali 12f.

Za namene uporabe prvega pododstavka tega odstavka Urad v skladu s členom 12g(2) prek sistema EJT za vodenje zadev preveri, ali EJT izvaja preiskavo. Urad lahko od EJT zahteva dodatne informacije. EJT na takšno zahtevo odgovori v roku, ki se določi v skladu s členom 12g.

6. Institucije, organi, uradi in agencije lahko od Urada zahtevajo, naj izvede predhodno oceno prijavljenih obtožb. Za namene navedenih zahtev se smiselno uporabljajo odstavki 1 do 4. Urad obvesti zadevno institucijo, organ, urad ali agencijo o rezultatih predhodne ocene, razen če bi posredovanje teh informacij lahko ogrozilo preiskavo, ki jo izvajata Urad ali EJT.
7. Kadar Urad po posredovanju poročila EJT v skladu s tem členom zaključi svojo preiskavo, se člen 9(4) in člen 11 ne uporabljata.

Člen 12d

Nepodvajanje preiskav

1. Brez poseganja v člena 12e in 12f, generalni direktor ne nadaljuje z že začeto preiskavo in ne začne nove preiskave na podlagi člena 5, in, kadar EJT izvaja preiskavo istih dejstev. Generalni direktor obvesti EJT o vsaki odločitvi o opustitvi preiskave, sprejeti na tej podlagi.

Za namene uporabe prvega pododstavka tega odstavka Urad v skladu s členom 12g(2) prek sistema EJT za vodenje zadev preveri, ali EJT izvaja preiskavo. Urad lahko od EJT zahteva dodatne informacije. EJT na takšno zahtevo odgovori v roku, ki se določi v skladu s členom 12g.

Kadar Urad ne nadaljuje svoje preiskave v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, se člen 9(4) in člen 11 ne uporabljata.

2. Da bi Urad lahko sprejel ustrezne upravne ukrepe v skladu s svojim mandatom, mu lahko EJT zagotovi relevantne informacije v zvezi z zadevami, v katerih se je EJT odločilo, da ne bo izvedlo preiskave ali je opustilo zadevo. Kadar Urad izve za nova dejstva, s katerimi EJT v trenutku odločitve o opustitvi, kakor je opredeljena v členu 39(1) Uredbe (EU) 2017/1939, ni bilo seznanjeno, lahko generalni direktor zaprosi EJT za ponovno odprtje preiskave v skladu s členom 39(2) navedene uredbe.

Člen 12e

Podpora, ki jo Urad zagotavlja EJT

1. Urad med preiskavo, ki jo izvaja EJT, in na zahtevo slednjega v skladu s členom 101(3) Uredbe (EU) 2017/1939 skladno s svojim mandatom podpre ali dopolni dejavnost EJT, zlasti z:
 - (a) zagotavljanjem informacij, analiz (vključno s forenzičnimi analizami), strokovnega znanja in operativne podpore;

- (b) olajševanjem usklajevanja posebnih ukrepov pristojnih nacionalnih upravnih organov in organov Unije;
- (c) izvajanjem upravnih preiskav.

Urad pri zagotavljanju podpore EJT ne izvaja dejanj ali ukrepov, ki bi lahko ogrozili preiskavo ali pregon.

2. Zahteva iz odstavka 1 se posreduje pisno, v njej pa so navedeni vsaj:

- (a) informacije o preiskavi EJT, če je to pomembno za namene zahteve;
- (b) ukrepi, za katere EJT od Urada zahteva, naj jih izvede;
- (c) kjer je primerno, predviden čas za izvedbo zahteve.

Urad lahko po potrebi zahteva dodatne informacije.

3. Da bi zaščitili dopustnost dokazov ter temeljne pravice in procesna jamstva, kadar Urad v okviru svojega mandata izvaja podporne ukrepe na zahtevo EJT na podlagi tega člena, EJT in Urad v tesnem sodelovanju zagotovita spoštovanje veljavnih procesnih jamstev iz poglavja VI Uredbe (EU) 2017/1939.

Člen 12f

Dopolnilne preiskave

1. Kadar EJT izvaja preiskavo in generalni direktor v ustrezno utemeljenih primerih meni, da bi tudi Urad moral začeti preiskavo v skladu s svojim mandatom, da se olajša sprejetje varnostnih ukrepov oziroma finančnih, disciplinskih ali upravnih ukrepov, Urad o tem pisno obvesti EJT, pri čemer navede naravo in namen preiskave.

EJT lahko po prejemu tega obvestila in v roku, ki se določi v skladu s členom 12g, ugovarja začetku preiskave ali izvajanju določenih dejanj, povezanih s preiskavo. Kadar EJT ugovarja začetku preiskave ali izvajanju določenih dejanj, povezanih s preiskavo, brez nepotrebnega odlašanja obvesti Urad, ko razlogi za ugovor prenehajo veljati.

Če EJT ne ugovarja v roku, ki se določi v skladu s členom 12, lahko Urad začne preiskavo, ki jo izvede ob stalnem posvetovanju z EJT. Če EJT pozneje preiskavi ugovarja, Urad začasno prekine ali opusti preiskavo ali ne izvede določenih dejanj, povezanih s preiskavo.

2. Kadar EJT v odgovor na zahtevo po informacijah, predloženo v skladu s členom 12d, Urad obvesti o tem, da ne vodi preiskave, in nato začne preiskavo istih dejstev, o tem brez odlašanja obvesti Urad. Če generalni direktor po prejemu teh informacij meni, da bi bilo treba preiskavo, ki jo je začel Urad, nadaljevati, da se olajša sprejetje varnostnih ukrepov oziroma finančnih, disciplinskih ali upravnih ukrepov, se uporablja odstavek 1 tega člena.

Člen 12g

Delovni dogovori in izmenjava informacij z EJT

1. Urad z EJT sklene delovne dogovore. Takšni delovni dogovori med drugim določajo praktične dogovore za izmenjavo informacij, vključno z osebnimi podatki, operativnimi, strateškimi ali tehničnimi informacijami in zaupnimi informacijami in dopolnilne preiskave.

Delovni dogovori vključujejo podrobne dogovore o stalni izmenjavi informacij med prejemom in preverjanjem obtožb za namene določanja pristojnosti za preiskave. Vključujejo tudi dogovore o prenosu informacij med Uradom in EJT, kadar Urad ukrepa v podporo ali v okviru dopolnjevanja EJT. V njih so določeni roki za odgovarjanje na zahteve enega in drugega.

Urad in EJT se dogovorita o rokih in podrobnih dogovorih glede člena 12c(5), člena 12d(1) in člena 12f(1). Do sprejetja takšnega dogovora EJT brez odlašanja odgovori na zahteve Urada, v vsakem primeru pa v 10 delovnih dneh od zahteve iz člena 12c(5) in člena 12d(1) ter v 20 delovnih dneh od prejema zahteve za informacije, kakor je določeno v prvem pododstavku člena 12f(1).

Generalni direktor pred sprejetjem delovnih dogovorov z EJT posreduje osnutek v vednost nadzornemu odboru, Evropskemu parlamentu in Svetu. Nadzorni odbor da svoje mnenje brez odlašanja.

2. Urad ima posreden dostop do informacij v sistemu EJT za vodenje zadev na podlagi sistema javljanja zadetkov.

Kadar se ugotovi ujemanje med podatki, ki jih je v sistem za vodenje zadev vnesel Urad, in podatki, ki jih hrani EJT, se dejstvo, da obstaja ujemanje, sporoči Uradu in EJT. Urad sprejme ustrezne ukrepe, da EJT omogoči dostop do informacij v svojem sistemu za vodenje zadev na podlagi sistema javljanja zadetkov.

V delovnih dogovorih se opredelijo tehnični in varnostni vidiki vzajemnega dostopa do sistema za vodenje zadev, vključno z notranjimi postopki za zagotovitev, da je vsak dostop ustrezno utemeljen za izvajanje njunih nalog in da je dokumentiran.

3. Generalni direktor in evropski glavni tožilec se sestaneta vsaj enkrat na leto, da razpravljata o zadevah skupnega interesa.“;

(14) v členu 13(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

- „1. Urad v okviru svojega mandata za zaščito finančnih interesov Unije po potrebi sodeluje z Agencijo Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) in Agencijo Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol). Urad z Eurojustom in Europolom po potrebi sklepa upravne dogovore, ki omogočajo boljše sodelovanje. Takšni delovni dogovori se lahko navezujejo na izmenjavo operativnih, strateških ali tehničnih informacij, med drugim osebnih in tajnih informacij, na zahtevo pa tudi poročil o napredku.“;

(15) člen 15 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Nadzorni odbor redno spremlja Urad pri uresničevanju njegove preiskovalne funkcije, da bi okrepil neodvisnost Urada pri ustreznem izvajanju pooblastil, ki so mu dodeljena s to uredbo.

Nadzorni odbor spremlja zlasti napredek v zvezi z uporabo procesnih jamstev in trajanjem preiskav.

Nadzorni odbor generalnemu direktorju pošilja mnenja in, če je to ustrezno, priporočila, med drugim glede virov, ki jih Urad potrebuje za uresničevanje svoje preiskovalne funkcije, prednostnih preiskovalnih nalog Urada in trajanja preiskav. Ta mnenja lahko pripravlja na lastno pobudo, na zahtevo generalnega direktorja ali na zahtevo institucije, organa, urada ali agencije, pri čemer pa ne posega v izvajanje potekajočih preiskav.

Urad na svoji spletni strani objavi svoje odgovore na mnenja nadzornega odbora.

Institucije, organi, uradi ali agencije prejmejo izvod mnenj, izdanih na podlagi tretjega pododstavka.

Nadzorni odbor ima dostop do vseh informacij in dokumentov, za katere meni, da so potrebni za izvajanje njegovih nalog, kar vključuje poročila in priporočila v zvezi z zaključenimi preiskavami in opuščeni zadevami, vendar brez poseganja v izvajanje potekajočih preiskav in z ustreznim upoštevanjem zahtev glede zaupnosti in varstva podatkov.“;

(b) v odstavku 8 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„8. Nadzorni odbor imenuje svojega predsednika. Sprejme svoj poslovnik, ki ga pred tem posreduje v vednost Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov. Sestanki nadzornega odbora se sklicujejo na pobudo njegovega predsednika ali generalnega direktorja. Nadzorni odbor se sestane najmanj desetkrat na leto. Svoje sklepe sprejema z večino glasov svojih članov. Njegov sekretariat zagotavlja Komisija, in sicer v tesnem sodelovanju z nadzornim odborom. Pred imenovanjem osebja sekretariata se opravi posvetovanje z nadzornim odborom, njegovo mnenje pa upošteva pri imenovanju. Sekretariat deluje po navodilih nadzornega odbora in neodvisno od Komisije. Ne glede na to, da ima Komisija nadzor nad proračunom nadzornega odbora in njegovega sekretariata, ne posega v naloge spremljanja nadzornega odbora.“;

(16) v členu 16 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

- „1. Evropski parlament, Svet in Komisija se enkrat na leto sestanejo z generalnim direktorjem in na politični ravni izmenjajo mnenja o politiki Urada glede postopkov za preprečevanje goljufij, korupcije ali drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, ter boj proti njim. Nadzorni odbor sodeluje v izmenjavi mnenj. Evropskega glavnega tožilca se povabi k sodelovanju pri izmenjavi mnenj. Na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, generalnega direktorja ali nadzornega odbora so lahko na posamezno sejo povabljeni predstavniki Računskega sodišča, EJT, Eurojusta in Europol.“;
- „2. V okviru cilja iz odstavka 1 se izmenjava mnenj lahko navezuje na katero koli vprašanje, o katerem se dogovorijo Evropski parlament, Svet in Komisija. Izmenjava mnenj se lahko zlasti navezuje na:
- (a) strateške prednostne naloge preiskovalnih politik Urada;
 - (b) mnenja in poročila o dejavnostih nadzornega odbora v skladu s členom 15;

- (c) poročila generalnega direktorja v skladu s členom 17(4) in, kjer je to ustrezno, vsa druga poročila institucij v zvezi z mandatom Urada;
- (d) okvir za odnose med Uradom ter institucijami, organi, uradi in agencijami, zlasti EJT, vključno z vsemi horizontalnimi in sistemskimi vprašanji, ki se pojavijo pri nadaljnjem ukrepanju na podlagi končnih poročil Urada o preiskavi;
- (e) okvir za odnose med Uradom in pristojnimi organi držav članic, vključno z vsemi horizontalnimi in sistemskimi vprašanji, ki se pojavijo pri nadaljnjem ukrepanju na podlagi končnih poročil Urada o preiskavi;
- (f) odnose med Uradom in pristojnimi organi tretjih držav ter mednarodnimi organizacijami v okviru dogovorov po tej uredbi;
- (g) učinkovitosti Urada pri izvajanju njegovega mandata.“;

(17) člen 17 se spremeni:

(a) odstavki 2 do 5 se nadomestijo z naslednjim:

- „2. Za imenovanje novega generalnega direktorja objavi Komisija razpis prostega delovnega mesta v *Uradnem listu Evropske unije*. Ta razpis se objavi najpozneje šest mesecev pred iztekom vsakokratnega mandata. Komisija pripravi seznam kandidatov z ustreznimi kvalifikacijami. Potem ko nadzorni odbor da pozitivno mnenje o izbirnem postopku, ki ga uporablja Komisija, se Evropski parlament in Svet pravočasno dogovorita o ožjem seznamu treh kandidatov s seznama primernih kandidatov, ki ga je pripravila Komisija. Komisija imenuje generalnega direktorja z zadevnega ožjega seznama.
3. Generalni direktor pri izvajanju svojih nalog v zvezi z začetkom in izvedbo zunanjih in notranjih preiskav ali usklajevalnih dejavnosti ali pripravo poročil po zaključku takšnih preiskav ali usklajevalnih dejavnosti ne sme zahtevati ali sprejemati navodil od nobene vlade ali institucije, organa, urada ali agencije. Če generalni direktor meni, da ukrep, ki ga sprejme Komisija, posega v njegovo neodvisnost, o tem nemudoma obvesti nadzorni odbor ter se odloči, ali bo zoper Komisijo vložil tožbo pri Sodišču.

4. Generalni direktor Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču redno in vsaj enkrat na leto poroča o ugotovitvah preiskav, ki jih izvaja Urad, sprejetih ukrepov in težavah, s katerimi se srečuje, pri čemer mora spoštovati zaupnost teh preiskav, legitimne pravice preiskovancev in informatorjev ter po potrebi nacionalno pravo, ki se uporablja za sodne postopke. Ta poročila vključujejo tudi oceno ukrepov, ki so jih sprejeli pristojni organi držav članic ter institucije, organi, uradi in agencije na podlagi poročil in priporočil Urada.
- 4a. Na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta v okviru njunih pravic proračunskega nadzora lahko generalni direktor priskrbi informacije o dejavnostih Urada, pri čemer upošteva zaupnost preiskav in nadaljnjih postopkov. Evropski parlament in Svet zagotovita zaupnost informacij, ki se priskrbijo v skladu s tem odstavkom.
5. Generalni direktor redno obvešča nadzorni odbor o dejavnostih Urada, uresničevanju preiskovalne funkcije Urada ter ukrepanju na podlagi preiskav.

Generalni direktor redno obvešča nadzorni odbor o:

- (a) primerih, ko niso bila upoštevana njegova priporočila;
 - (b) primerih, ko so bile informacije posredovane sodnim organom držav članic ali EJT;
 - (c) primerih, v katerih se je odločil, da ne bo začel preiskave, in opuščenih primerih;
 - (d) trajanju preiskav v skladu s členom 7(8).“;
- (b) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Generalni direktor določi notranji svetovalni in nadzorni postopek, vključno s preskusom zakonitosti, ki med drugim zadeva spoštovanje procesnih jamstev in temeljnih pravic preiskovancev ter nacionalnega prava zadevnih držav članic, zlasti v povezavi s členom 11(2). Preskus zakonitosti opravljajo pravni izvedenci Urada in njegovi strokovnjaki na področju preiskovalnih postopkov. Njihovo mnenje se priloži končnemu poročilu o preiskavi.“;

(c) v odstavku 8 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjimi:

„8. Generalni direktor sprejme smernice o preiskovalnih postopkih, namenjene osebju Urada. Navedene smernice so skladne s to uredbo in med drugim zajemajo:

- (a) prakse, ki jih je treba spoštovati pri izvajanju mandata Urada;
- (b) podrobna pravila, ki urejajo postopke preiskav;
- (c) procesna jamstva;
- (d) podrobnosti glede notranjih svetovalnih in nadzornih postopkov, vključno s preskusom zakonitosti;
- (e) varstvo podatkov in politike o komuniciranju in dostopu do dokumentov, kot je določeno v členu 10(3b);
- (f) odnose z EJT.“;

(d) v odstavku 9 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„9. Komisija se pred izrekom disciplinskih ukrepov ali odvzemom imunitete generalnemu direktorju posvetuje z nadzornim odborom.“;

(18) člen 19 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 19

Poročilo o evalvaciji in morebitna revizija

1. Komisija najpozneje pet let po datumu, določenem v skladu z drugim pododstavkom člena 120(2) Uredbe (EU) 2017/1939, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o evalvaciji glede uporabe in učinka te uredbe, zlasti kar zadeva uspešnost in učinkovitost sodelovanja med Urdom in EJT. Poročilu priloži mnenje nadzornega odbora.
2. Komisija najpozneje dve leti po predložitvi poročila o evalvaciji na podlagi prvega odstavka Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za posodobitev okvira Urada, vključno z dodatnimi ali podrobnejšimi pravili o ustanovitvi Urada, njegovih funkcijah ali postopkih, ki se uporabljajo za njegove dejavnosti, s posebnim poudarkom na sodelovanju Urada z EJT, čezmejnih preiskavah in preiskavah v državah članicah, ki ne sodelujejo v EJT.“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Vendar se členi 12c do 12f Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013, kakor so vstavljeni s točko 13 člena 1 te uredbe, uporabljajo od datuma, določenega v skladu z drugim pododstavkom člena 120(2) Uredbe (EU) 2017/1939.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik
